

[Jes Lunde]

serne, skal der være så få uger imellem som muligt. Så skal det f.eks. være, som skraldemændene foreslår, at man laver denne deling hver fjerde uge; så kommer der rigtig mange arbejdsløse ind, og det synes jeg ærlig talt regeringen skulle gå målbevidst efter.

For det er jo det, det drejer sig om, dette her. De arbejdsløse får aldrig et almindeligt fuldtidsjob, hvis der ikke er nogen, der flytter sig. Det er det, der skal til, og her er der nogen, der frivilligt kommer og siger: Vi er villige til at flytte os; vi er villige til at leve på dagpenge en gang imellem, så nogle af de arbejdsløse også kan komme i gang.

Så siger hr. Frank Jensen, at det var meget bedre at uddanne folk. Jeg er helt enig i, at vi har en kolossal uddannelsesopgave foran os. Det prioriterer vi kolossalt højt i SF. Men lad os da uddanne alle dem, vi overhovedet har kapacitet til at uddanne, og så give resten lov til at dele arbejdet. Det er ikke anstændigt at sige til de arbejdsløse: I skal bare stå i kø, I skal bare blive her og vente, for på et eller andet tidspunkt finder vi en uddannelsesplads til jer. Det kan man ikke byde mennesker. Lad os uddanne alt, hvad vi kan, og lad så resten dele arbejdet, så de arbejdsløse får en ordentlig tilværelse!

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Ja, det var ikke uventet. Jeg sad oppe på mit kontor og hørte, at SF drejede finanslovdebatten ind på den såkaldte skraldemandsmodel. Det var SF selvfølgelig i sin gode ret til at gøre, men ærlig talt, denne sag – er det ikke næsten at skyde gråspurve med kanoner? For hvad er sagen egentlig? Er den ikke ganske enkelt – som jeg synes arbejdsministeren helt korrekt siger – et spørgsmål om nogle ganske små marginaler økonomisk set. Jeg synes faktisk, jeg må sige, at skraldemandsmodellen måske kan bruges på skraldemændene, men hr. Jes Lunde, indrøm én ting: Den kan kun bruges på ganske få andre samfundsgupper, for situationen er den, at med det enormt specialiserede arbejdsmarked, vi har i dag, er der ingen muligheder for at indføre ordningen generelt.

Derfor har vi de sabbatordninger, som Folketinget har vedtaget, og dem kan man bare søge ind under. Hvis en medarbejder gerne vil ud af sit job et halvt år eller måske et år, har

man den udmærkede sabbatordning, der er vedtaget her i Folketinget. Så jeg ved egentlig ikke, hvad SF vil med det ærinde, man går i dag. I hvert fald tror jeg ikke, man gavner de arbejdsløse med det – tværtimod.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg tror, at vi står med en meget principiel diskussion her. Hvis vi ser på arbejdsløshedsbekæmpelsen, kan man jo ikke påstå, at Folketingets indsats og de forskellige regerings indsats har været imponerende. Jeg tror heller ikke, der ude i befolkningen er en særlig stor tiltro til, at politikerne alene kan løse det meget store arbejdsløshedsproblem.

Derfor tror jeg, det er meget vigtigt, at vi også herfra viser åbenhed over for de diskussioner, der er ude i befolkningen, for vi er nødt til at trække på alle de gode ideer, alle de gode initiativer, der måtte komme fra de folk, der står ude i samfundet, der står over for problemerne.

Jeg synes, at den idé, der kom fra de århusianske skraldemænd, netop er udtryk for, at der er en gruppe mennesker, som hr. Jes Lunde var inde på, der i praksis ønsker at vise solidaritet, som kom med et forslag, der på mange måder var genialt. Som hr. Jes Lunde sagde: Det koster ikke staten én øre, alle bliver glade. De, der ellers ville være blevet fyret, bliver glade; de, der er i arbejde, bliver også glade; alle er glade for det.

Men problemet er, at når der nu endelig kommer et forslag, er der ikke grænser for, hvad man kan finde af hår i suppen. Så bliver det til et spørgsmål om nogle penge, om de her et par og tres kroner om ugen, som arbejdsministeren lagde vægt på. Jamen hvis det drejer sig om så få penge, hvorfor kan regeringen så ikke vise smidighed over for forslaget? Nu bliver det til et spørgsmål, som hr. Frank Jensen var inde på, om efteruddannelsesindsatsen. Han var så bange for, at hvis vi gav efter her, kunne det betyde, at de mennesker ikke ville tage en efteruddannelse.

Jeg synes, det helt afgørende er, at vi herindefra skal vise meget større åbenhed over for de ideer, der kommer udefra – også over for den, som er kommet fra de århusianske skraldemænd.